

fastslået i retspraksis, „at renter af gæld, der ikke er anvendt til at opnå erhvervsmæssig indtægt, ikke er fradragsberettiget“. Denne oplysning ønskes uddybet, og det ønskes oplyst, hvorledes det godtgøres, om en gæld er anvendt til at opnå erhvervsmæssig indtægt.

Hvorledes er erfaringerne med hensyn til praktiseringen af reglen?

Svar:

Den canadiske indkomstskattelov hjemler fradragsret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for renter af lån, forudsat at lånene er anvendt til at opnå eller sikre en erhvervsmæssig indkomst, herunder indkomst af fast ejendom, og forudsat, at der består en retlig forpligtelse til at svare renter af lånene. Renter af lån, der er stiftet med henblik på at opnå skattefri indkomst, kan aldrig fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

I såvel administrativ praksis som i domstolspraksis er der truffet en række afgørelser om, hvornår fradragsret for renter af gæld kan indrømmes eller skal nægtes. Der henvises til de nedenfor givne eksempler.

Efter oplysninger fra de canadiske skattemyndigheder er man i praksis ved afgørelsen af, om et lån må anses for anvendt erhvervsmæssigt eller til andre formål, ofte henvist til dyberegående undersøgelser af låntagernes regnskaber.

Eksempler på administrative afgørelser og domstolsafgørelser i Canada vedrørende indrømmelse af fradragsret for renter af gæld.

1. Indrømmet fuld fradragsret for renter af lån anvendt til erhvervelse af fast ejendom, uanset om erhvervelsen kun skete af hensyn til en forventet værdistigning af arealet og ikke af hensyn til dettes afkast i øvrigt igennem dyrkning m. v.

2. Et selskab udstedte pantebreve for at anvende en væsentlig del af det herved opnåede provenu til at indløse egne præferencaktier. Ministeren nægtede fradragsret for renterne af den del af pantelånene, der var anvendt til indløsning af aktierne, men afgørelsen blev underkendt ved retten.

3. Nægtet fradragsret for renter af lån, der var optaget for at dække tidligere års tab ved erhvervsmæssig virksomhed, men hvor denne var ophørt ved låntagningen.

4. Indrømmet fradragsret for renter af lån anvendt til at købe en konkurrerende virksomhed, men hvor denne fortsatte under egen ledelse. Erhvervelsen måtte anses for sket med henblik på at skaffe køberen en yderligere erhvervsmæssig indkomst.

Modsat afgørelse truffet, hvor et selskab havde stiftet et lån for at erhverve alle aktier i et konkurrerende selskab, fordi køberen kunne oppebære aktieudbyttet skattefrit. (Moder- og datterselskab).

5. Indrømmet fuld fradragsret for renter af lån, der blev optaget for at erhverve en kontorejendom, uanset at køber også måtte overtage og betale for noget forældet og for ham ubrugeligt inventar.

6. Nægtet fradragsret for renter af banklån anvendt til erhvervelse af et påtænkt erhvervsmæssigt udlejet feriested, men hvor driften gav underskud.

7. Nægtet fradragsret for renter af lån, som et selskab havde optaget hos aktionærerne til brug for selskabets drift. Lånene blev imidlertid anvendt til portefolioinvesteringer, og udbyttet herfra var skattefrit for selskabet.

8. Nægtet fradragsret for renter af et lån, som en skatteyder havde optaget med henblik på en påtænkt forretningsmæssig spekulation, men hvor lånet i stedet blev genudlånt til et af ham kontrolleret selskab, da den påtænkte spekulation måtte opgives. Optagelsen af lånet kunne herefter ikke anses for at have til formål at forskaffe skatteyderen selv erhvervsmæssig indkomst.

Lignende afgørelse, hvor et selskab hos et datterselskab optog lån, der skulle anvendes til finansiering af bestemte opgaver i et andet datterselskab.

Spørgsmål 7:

Hvis man antog, at der indførtes en bestemmelse om, at der ikke skulle kunne foretages skattemæssigt fradrag for renter af gæld, der er anvendt til ikke-erhvervsmæssige formål, hvorledes ville man da udforme ligningsanvisningerne angående dette spørgsmål?

Svar:

De ligningsmæssige anvisninger i forbindelse med en ordning, hvorefter retten til skattemæssigt at fradrage renter af gæld blev knyttet til en sondring imellem er-